A°. 1833. — N°. 140.

UTRECHTSCHE COURANT.

VRIJDAG DEN 22. NOVEMBER.

R U S L A N D.

PETERSBURG *den* 6. *November*.

Z. M. de Keizer heeft den vice-admiraal *Greigh*, uit hoofde van zijne veeljarige ijverige diensten, en zwakke gezondheid, tot medelid des Rijksraads benoemd, en bevolen, het opperbevel over de vloot en havens in de Zwarte Zee, aan den vice-admiraal *Lasareff* over te dragen. Den vice-admiraal *Greigh* is tengevolge van dien bevolen, om bij zijn vertrek naar Petersburg, zijn post van militair gouverneur van Nikolajeff aan zijn opvolger, den vice-admiraal *Lasareff*, en dien van militair gouverneur van Sebastopol aan den vice-admiraal *Patamotti* over te geven. (De vice-admiraal *Greigh* is een Engelschman.)

— De admiraal *Greigh* is alhier aangekomen.

— Uit Stawropol, in het gouvernement Simbirsk, schrijft men, dat aldaar op den 7. October reeds sneeuw is gevallen, en het begonnen is te vriezen, zoodat de landlieden hun vee in de stallen hebben moeten brengen.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN *den* 12. *November*.

Heden zijn onze fondsen aldus genoteerd: de 5 pCt. metall. 93½; de 4 pCt. 83; de bankb. 54¼, en de bankactien 1202—2¼.

— Door het overlijden van den prins *Aloys von Lichtenstein*, generaal-kommandant in Bohemen, verliest het leger een der dapperste bevelhebbers.

— Uit Egypte heeft men berigt tot den 5. Oct. De heer *Tossizza* was door Koning *Otto* tot griekschen consul in Egypte benoemd. De algemeene achting, welke de heer *Tossizza* in Egypte geniet, de gunst waarin hij bij *Mehemed-Ali* staat en zijne buitenlandsche betrekkingen doen deze keus gelukkig beschouwen, zoo voor de Grieken in het bijzonder als voor de Europeërs in het algemeen.

BERLIJN *den* 16. *November*.

Den 4. dezer heeft te Munster de opening van den vierden Westphaalschen provincialen landdag met veel plegtigheid plaats gehad. Na het bijwonen van de Godsdienst, opende de opperpresident *van Vincke* de vergadering met eene aanspraak, die door den landdags-maarschalk, baron *van Landsberg-Velen*, beantwoord werd. Een door den koninkl. commissaris *von Vincke* op het slot gegeven maaltijd besloot de plegtigheid van den dag. Den volgenden dag nam de voorbereidende zitting een aanvang.

— Nopens de reis van den kroonprins vernemen wij, dat Z. K. H. den 6 dezer op zijn vertrek naar Trier, te Daun is afgestapt. Aldaar was eene eerepoort opgerigt, waaronder 12 jonge meisjes gereed stonden om den prins te begroeten. Z. K. H. begaf zich den 7. Nov. over Gillenfeld naar Buchholz, bezigtigde hier de vier Maare (den in zich zelven gestorten krater) en de in het Lieser Thale, bij Manderscheid, liggende ruïnen van den voormaligen graaflijken Manderscheidsen burg, terwijl aan den overzijdschen hoogen oever der Lieser eene batterij klein geschut speelde, en de verzamelde inwoners van Manderscheid, onder begeleiding van de muzijk, *het volkslied* aanhieven.

— Uit Posen schrijft men, dat de cholera zich onder het gevogelte heeft geopenbaard. De ganzen, de eenden, de hoenders, enz. sterven er plotseling. Op het oogenblik, dat die vogels zich het best schijnen te bevinden, vallen zij neder, en onder het ontlasten van eene melkachtige stoffe sterven zij; het lijf wordt donker blaauw, en bij allen vindt men de lever bedorven.

— Op de grenzen van Polen heerscht eene veeziekte.

FRANKFORT *den* 16. *November*.

De fransche dagbladen zeggen, dat Frankrijk de interventie in de Spaansche zaak heeft besloten. (Offchoon wij weinig geloof aan die fransche berigten hebben geslagen; *vooreerst*, om dat er gemeld is, dat de Mogendheden zich tegen deze interventie verklaard hadden, waarop Frankrijk zich zou hebben verbonden, van die tusschenkomst af te zien, ten einde eenen algemeenen oorlog voor te komen, en *ten anderen*, omdat die interventie niet zoo gemakkelijk zal zijn als die in Belgie, alzoo de ondervinding geleerd heeft, dat de dweepige Spanjaards, door hunne geestelijken aangevoerd, niet gemakkelijk zijn te bevechten: de duizende Franschen, die in Spanje liggen begraven, zijn daar genoegzame bewijzen voor. Frankrijk kan die les nog niet geheel vergeten zijn. In Belgie werden de Franschen door de geestelijken, die zich met de liberalen vereenigd hadden, verlangd en ingehaald; in Spanje zijn de geestelijken daarentegen vreesselijk tegen de fransche liberalen verbitterd, en hunne ontvangst zal daar naar geëvenredigd zijn; in Belgie kwam het in het belang der geestelijken te pas, om hulp van de fransche broeders te hebben; in Spanje is het het belang der geestelijken, om de Franschen er uit te houden: men ziet hieruit, dat de geestelijke heeren soms tegenstrijdig handelen, alles naarmate hun belang zulks medebrengt, — zoo hebben wij echter ook gezegd, dat wanneer het eigenbelang van Frankrijk het vordert, hetzelve zich aan de Mogendheden weinig zal storen, en in Spanje zal trekken, even als het tweemalen in Belgie heeft gedaan, waartegen de Mogendheden zich evenzeer hadden verklaard. In schijn laat Frankrijk zich aan de Mogendheden gelegen liggen, doch in der daad niets, want het handelt overeenkomstig deszelfs belang: *Buonaparte* deed dit, met het kanon, en *Lodewyk Philips* met beslepenheid en overleg van den ouden vos *de Talleyrand*. Men geeft eerst voor, dat de spaansche opstandelingen de brug van de Bidassoa willen verbranden, en thans trekken de Franschen in Spanje, om zulks te verhinderen, en bezetten die stelling, waardoor hun intogt in Spanje gemakkelijk wordt gemaakt. Het fransche gouvernement verzwijgt de tijding, dat de stad St. Sebastiaan door de Insurgenten aan land- en zee-zijden wordt geblokkeerd; doch op eens verneemt men, dat 4 fransche oorlogsbrikken zijn uitgezeild, om die stad aan de zee-zijde te ontzetten of te deblokkeren. Deze twee gebeurtenissen kunnen — wanneer dezelve bevestigd worden; waaraan nog te twijfelen is; — als eene werkelijke interventie beschouwd worden. Het is waarschijnlijk, dat Engeland, welks ministerie door *de Talleyrand* schijnt gewonnen, deze interventie weder zal goed keuren, ten minste als deszelfs belang in het spel komt. Het *Journal de Frankfort* twijfelt of Engeland er wel mede tevreden is, en zegt:)

„ Men kan vragen, of het waarschijnlijk is, dat Engeland eenen oorlog met Spanje, door Frankrijk ondernomen, zal toelaten, en of het verbond tusschen deze twee kabinetten daardoor niet zal lijden? De engelsche minister *Canning* zeide nopens de laatste tusschenkomst der Franschen in Spanje: „ Twee middelen stonden mij open; ik moest die interventie beletten, of dezelve in zoo verre toestaan, dat zij ten nadeele van Frankrijk uitliep. Ik heb de laatste partij gekozen." Dit was de taal van *Canning*, welke ook in goede harmonie met *de Villèle* leefde. Zoude deze taal van *Canning* heden vergeten zijn? (De schrijver vergeet te vragen: of *de Talleyrand* niet leeper is dan *de Villèle*, en of *Grey* wel zoo veel doorzigt heeft als *Canning*?)

„ Daarenboven is het thans de witte vlag niet, dat gunstig voorteeken (*préjugés*) voor de godsdienst en de monarchie, die Frankrijk aan Spanje vertoont. Welke hulp zal Frankrijk er vinden? De herinnering aan 1812; het herdenken aan dat bloedige tijdstip, en dezelfde driekleurige vlag, die de Spanjaards, even als toen, tegenwappert; dit alles doet het fransche leger een treurig lot te gemoet gaan."

F R A N K R IJ K.

PARIJS *den* 17. *November*.

Het *Journal des Débats* heeft in zijn nummer van gisteren aangekondigd, *dat 4 fransche oorlogs-brikken de spaansche haven van St. Sebastiaan gaan deblokkeren.* — Dit berigt heeft veel opziens gebaard, en wordt gelijk gesteld met eene interventie. Eenige dagbladen beginnen thans te verhalen, dat deze oorlogs-vaartuigen zijn afgezonden, om de fransche vaartuigen tegen de Carlistische kustvaarders, en de fransche onderdanen tegen de woede der Carlisten te beschermen. Anderen wenden voor, dat ons gouvernement die tijding heeft doen verspreiden, om eens te zien, welken indruk zulks buitenlands zal maken. Sommigen willen stellig weten, dat de interventie zal plaats hebben als het vereischt wordt, doch dat dezelve zoo lang mogelijk zal worden uitgesteld, in de hoop, dat de Koningin den opstand zelve zal kunnen dempen.

— Het *Journal de Paris* zegt, dat eenige *trincadoures* of kustvaartuigen der Carlisten uit Bilbao zijn uitgeloopen, met oogmerk om langs de spaansche kust te kruissen, en dat Frankrijk uit dien hoofde oorlogsvaartuigen heeft afgezonden.

— Onze dagbladen zeggen nopens de openings-rede van *Leopold*, dat dezelve geen indruk (*aucune sensation*) heeft verwekt, daar hij niets heeft gezegd dan dat wij reeds wisten, dat, namelijk, alles *provisoire* in Belgie is.

— Gisteren zijn er wederom werklieden gearresteerd; doch de vergaderingen blijven nog voortduren. Men heeft het plan, om andermaal eene geheele vergadering te arresteren.

— Men berekent dat er in den tijd van twee dagen reeds 700 werklieden in Parijs zijn gearresteerd alleen wegens het houden van volksvergaderingen.

— Uit Lyon schrijft men, dat de vergaderingen der werklieden ook aldaar verontrustende worden; men vreest, dat er grootere onlusten uit zullen voortkomen.

— De bekende abt *de la Mennais* is door den bisschop van Rennes in den kerkelijken ban gedaan.

— Er zijn bevelen naar Toulon gezonden, om oorlogs-vaartuigen naar de kust van Afrika te zenden. De bevelhebber van Bougia heeft versterking gevraagd, om de Arabieren het hoofd te bieden, die met groote magt dagelijks de fransche bezetting verontrusten en aanvallen. De Bey van Constantine, een geduchte vijand van Frankrijk, zendt aan de onderscheidene Arabische Stammen manschappen en oorlogsbehoeften, om den oorlog voort te zetten. Men zegt, dat deze Bey met den Vorst van Marokko in verbond staat, en met dezen alles aanwendt, om de Franschen te verontrusten en, zoo mogelijk, te verdrijven. Er hebben nu en dan gevechten tusschen onze troepen en de Arabieren op verschillende punten plaats. Offchoon de overwinning aan onzen kant wordt toegeschreven, zoo blijkt echter, dat wij troepen te kort komen, om de rustelooze Arabieren in toom te houden. (Zouden de Arabieren rusteloozer dan de Franschen zijn? Zeker is het, dat zij de Franschen wantrouwen en hen liever naar hun vaderland terug wenschen.)

— Een brief uit Ancona van den 6. Nov. meldt, dat de Paus zich veel laat gelegen liggen, om het Italiaansche-bondgenootschap tot stand te brengen, ten einde verzekerd te zijn, niet meer door de revolutionnairen aangevallen en verdreven te worden. De kardinaal *Castracani* was tot dat einde naar Parma, Modena en Toskanen, de kardinaal *Falsacappa* naar Turin, en de kardinaal *Odescalchi* naar Weenen gezonden.

— Van de grenzen van Spanje heeft men berigten tot den 14. dezer. De Carlisten of Insurgenten, zoo als men hen noemen wil, zijn meester van de noordelijke provincie. Dagelijks komen de aanhangers der Koningin over de grenzen vlugten. De steden Bilbao, Irun en Tolosa zijn door de Carlisten bezet, en St. Sebastiaan wordt door hen geblokkeerd. De directe gemeenschap met Frankrijk is aan dien kant gestremd. Het fransche observatie-leger aan de spaansche grenzen wordt dagelijks sterker. Uit Pau meldt men, dat dadelijk 15000 man in Spanje kan rukken, en dat alsdan nog een geducht reserve-leger aan de grenzen blijft.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE *den* 19. *November*.

Gisteren heeft men den verjaardag van H. M. onze geliefde Koningin op de meest plegtige wijs in deze residentie gevierd. Bij die gelegenheid heeft er ten 12 ure eene parade van het garnizoen plaats gehad, 's morgens was er dejeuner en des middags groot diner ten hove. Des avonds was de schouwburg buitengewoon versierd en prachtig verlicht. HH. MM. de Koning en de Koningin, HH. KK. HH. de Prins en

Prinses *van Oranje* met Hoogstderzelver zonen, Prins en Prinses *Frederik der Nederlanden*, benevens Z. D. de hertog *van Saxen-Weimar* hebben de voorstelling van den schouwburg met hunne tegenwoordigheid vereerd. Hoogstdezelve zijn, zoo bij het binnenkomen als het verlaten der zaal, met de meest mogelijke geestdrift ontvangen. Deze voor alle Nederlanders zoo heugelijke dag is verder gevierd geworden door het spelen der stadsklok, het uitsteken van vlaggen en des avonds door het verlichten van de publieke gebouwen en van verscheidene partikuliere huizen.

— Naar men verzekert, keert Z. K. H. de Prins *van Oranje* deze week naar het hoofdkwartier terug.

— Bij besluit van Z. M. van den 4., zijn de statuten van de Maatschappij tot het werktuigelijk spinnen van katoenen garens, onder de benaming van *Enschedesche Katoenspinnerij* bekragtigd.

Het doel dier Maatschappij bestaat uitsluitend in het spinnen van katoenen garens en den verkoop derzelve, zoo binnen- als buiten 'slands. De duur der Maatschappij is op twintig achtereenvolgende jaren vastgesteld. Het kapitaal der Maatschappij is bepaald op 150,000 gulden, waarvan vijftig aandeelen, ieder van 3000 gulden, gemaakt zijn. Z. M. de Koning heeft voor zes aandeelen ingeteekend.

'S GRAVENHAGE *den* 20. *November*.

Op den 18. dezer is te Zonhoven, tusschen wederzijdsche Hoofdofficieren, eene militaire overeenkomst gesloten, tot regeling der uitvoering van het laatste gedeelte van art. 4 der Conventie van den 21. Mei jl., betrekkelijk de vrije gemeenschap tusschen de vesting Maastricht en de grenzen van Noord-Braband, en tusschen de gezegde vesting en Duitschland. Er zijn acht dagen bepaald voor de uitwisseling der ratificatien van deze overeenkomst. (*Staats-Courant.*)

AMSTERDAM *den* 20. *November*.

Gisteren is alhier aangekomen en aan *den Doelen* in de Doelenstraat afgestapt, Z. D. H. de Hertog *Bernhard van Saxe-Weimar*, luitenant-generaal bij het Koninklijk Nederlandsche leger, benevens Hoogstdeszelfs zoon, Prins *Willem van Saxe-Weimar*, komende uit 's Hage, en gaande naar Medemblik.

— Wij vernemen, dat de raschepen op de Schelde, de *Proserpina*, *Medusa*, *Dolphyn*, *Komeet*, enz., bij het winter-saizoen, naar Vlissingen zullen afzakken.

— De handelvaartuigen, aan Antwerpsche kooplieden toebehoorende en sedert een geruimen tijd in het dok, zullen hetzelve weldra verlaten, om onder Hollandsche vlag te varen, daar de meeste handelhuizen, aan welke dezelve behooren, hunne kantoren naar Holland verplaatsen.

BREDA *den* 19. *November*.

De stad Brussel heeft dezer dagen het belgische bestuur eene actie aangedaan ter zake der verliezen, ten gevolge der revolutie aan de onderscheidene monumenten en eigendommen der stad geleden. De stad grondt haren eisch ten eersten daarop, dat de oproeren van Augustus 1830 de revolutie in haren oorsprong daarstelden en alzoo eene staatkundige oorzaak hadden; dat, de natie de revolutie erkend en bekragtigd hebbende, deze dan haar ook in hare middelen, hoe betreurenswaardig in zich zelve, niet miskennen kon, en de stad Brussel den last eener schuld, die nationaal was, niet alleen kon laten dragen; dat, ten derde, het bestuur, tijdens de plunderingen, niet slechts de wanorden door de middelen in zijne magt niet bedwongen had, maar ook nog de kracht der burgerwacht had verlamd, door niet het gebruik van alle middelen van wederstand te veroorloven. Deze onderscheidene argumenten zijn bij eene der jongste audientien van de 1ste kamer van het tribunaal te Brussel door den advokaat *Beinelmans*, in het belang der stad, in het midden gebragt, en door den advokaat *Redemont* bestreden, die in zijne conclusien verlangde, dat de regtbank zich incompetent verklaarde, en subsidiair de actie van de stad voor niet aanneembaar.

De heer *Meeus*, bestuurder van de brusselsche bank, heeft daarentegen de stad Brussel in regten aangesproken tot vergoeding der schade, door hem bij de plunderingen van 1830 geleden; zijn eisch ten laste der stad bedraagt niet minder dan 2,258,477 franken en 16 centimes.

— Uit Zeeland schrijft men, dat, volgens de gehouden aanteekeningen, te Vlissingen, sedert de belgische onlusten, bij de 300 belgische deserteurs aldaar zijn aangekomen, welke achtervolgelijk naar het korps van den kolonel *Cleerens*, te Thiel, zijn gezonden.

UTRECHT *den* 21. *November*.

Gisteren avond, omstreeks acht ure, zijn Hunne Kon. Hoogh. de Prins en de Prinses *Frederik der Nederlanden*, met Hoogstderzelver kinderen en verder gevolg, in 7 rijtuigen, deze stad gepasseerd, komende van 's Gravenhage en zich naar Berlijn begevende, alwaar Hoogstdezelven een paar maanden zullen vertoeven.

— Men verneemt, dat de reis van Z. K. H. den Prins *van Oranje*, naar Petersburg, over veertien dagen is bepaald.

— Men deelt uit den Haag de bevestiging mede, dat de onderhandelingen te Zonhoven, betrekkelijk de garnizoens-verandering der vesting Maastricht, op eene voor ons voldoende wijze, is afgeloopen; het tractaat of de overeenkomst was ter goedkeuring naar 's Gravenhage en Brussel gezonden. (Zie 's Gravenhage.)

— Wij hebben onze gedachten over de openings-rede van *Leopold* gezegd. Wij zullen thans enkele zinsneden uit de belgische dagbladen daarover mededeelen:

De *Messager de Gand*: „ *Leopold* begint met te zeggen, *dat hij geen grooter genoegen heeft dan zich in het midden van de Kamers te bevinden.* Ten bewijzen dat vooral hij veel met de Kamers ophecft, dient de poging om dezelve geheel te verstrooijen (*écarter*) door de plaats gehad hebbende ontbinding, die hij zelven heeft bevolen. De staatkundige komedie is, dus weder aan den gang; ongelukkiglijk zal niemand bij den afloop met *Augustus* kunnen zeggen: *Ik heb mijne rol goed gespeeld.*

„ *De voorspoed der industrie gaat alle verwachting der natie te boven.* Het is waar, dat de Beide-Vlaanderen slechts het derde gedeelte der natie uitmaken, en, de meerderheid voor het geheel genomen, men deze kan voorbijgaan. Brugge en Gent zullen zich wel belasten om deze uitlating (*omissie*) te verbeteren door een bijzonder kapittel over derzelver voorspoed afzonderlijk te leveren, ten einde de wereld te overtuigen, dat *Leopold* waarheid heeft gesproken.

„ Wij hebben eene geheele openhartigheid in de woorden gevonden over de onderhandelingen. *Leopold* erkent, dat dezelve sedert vijf maanden geene schrede voorwaarts hebben gedaan. Dit is zeer wel gezegd.

„ Het merkwaardigste in de aanspraak is: De stilzwijgendheid, welke *Leopold* nopens zijne reis naar Parijs heeft bewaard. Zulks bewijst, dat hij begrepen heeft, dat de toejuichingen, door de politie-ambtenaren bezoldigd, de gevoelens van Frankrijk niet zijn."

— *Le Journal de Luxembourg*: „ *Leopold* heeft weinig aan zijne onderdanen verteld. Hij is lang, duister, koud en soppig geweest. Het provisoire of de onzekerheid blijft voortduren en *Leopold* geeft weinig hoop op een einde, omdat hij hetzelve niet weet. Hij heeft van de onderhandelingen niet gesproken, bijgevolg blijven de logens van den minister *Goblet* door hem gehandhaafd. Hij heeft niets gezegd van den bedroevenden toestand der industrie, terwijl de handelstand van Gent, Brugge, Kortrijk, enz. deszelfs klagten luid genoeg hebben doen hooren, om door *Leopold* verstaan te worden; evenwel heeft hij er geen woord van gerept, even zoo min als van de oproerige tooneelen, die kortlings eene der grootste steden van Belgie beroerd hebben, en even zoo min als van de klagten der fransche officieren, die in belgische dienst zijn getreden, hetwelk thans door *Lodewyk Philips* wordt afgekeurd. Deze officieren schijnen de interventie van *Leopold* niet te begeeren. Zij zullen waarschijnlijk de beste keus doen, namelijk, naar Frankrijk terug keeren. Dit wenscht het fransche gouvernement welligt thans; doch het kon zich anders gedragen ten opzigte van menschen, die onder deszelfs bevelen staan, en hun niet met openlijke ondankbaarheid betalen, gelijk dit bij koninklijke ordonnantie is geschied. *Leopold* weet dit alles, en zijn stilzwijgen is daarom duidelijk. Doch wat de schoonzoon van *Lodewyk Philips* en de engelsche prins het meeste reden had, om te verzwijgen, het is de uitslag der diplomatieke onderhandelingen nopens de tollen of douanen; Frankrijk en Engeland nemen hunne maatregelen, om Belgie te overstroomen met de voortbrengselen hunner industrie, en het belgische volk zal aan deszelfs chef dank weten, eene *zoo aangename* tijding verzwegen te hebben.

„ De aanspraak van *Leopold* is belangrijk *nopens alles wat zij niet bevat*; en wat zij bevat zal door het budget van 1834 duidelijk worden uitgelegd, ten minste zoo er dit jaar nog een leopoldiaansch budget in de wereld zal komen."

— Voorts leest men in dat dagblad:

„ De belgische *Indépendant* van den 14. Nov. deelt een berigt uit den Haag mede, betrekkelijk de verdeeling van Luxemburg, waartoe de prins *van Schwartzenberg*, namens Oostenrijk, Pruissen en Rusland, zeer zou hebben aangedrongen, en aan welk aanzoek Koning WILLEM gehoor had gegeven; de reis van den Prins *van Oranje* naar Rusland, wordt daarmede in verband gebragt. Doch indien de instructien van den prins *van Schwartzenberg* zoo stellig en juist waren, waartoe kan de reis van den prins *van Oranje* dan dienen? Indien het staatkundig doel moet bereikt worden door nakoming van de bevelen van Oostenrijk en Pruissen, waartoe zal dan eene zamenkomst van den Kroonprins der Nederlanden met zijnen schoonbroeder den Keizer van Rusland strekken?

„ De *Indépendant* heeft wel onderrigte vrienden in den Haag, aan welke het bij voorkeur toegestaan is, in de geheime van het Nederlandsche Kabinet te dringen. En terwijl de dagbladen uit Frankfort ons mededeelen, dat de beraadslagingen van den Bondsdag met eenen dikken sluijer zijn bedekt, meenen de organen van het brusselsche ministerie alles te weten wat er gebeurt.

„ Doch wat zij ook over de verdeeling van het Luxemburgsche mogen schrijven, zoo weten wij, dat, van welken kant die verdeeling ook worde voorgeslagen, dezelve, zoo lang de eer en het belang van het bondgenootschap eenig gewigt in de schaal van onze bestemming hebben, *geene plaats zal hebben.* De hoofden (*les coryphées*) dier belgische diplomatie scheppen behagen, zich te vleijen met het vaste denkbeeld van die verdeeling, zoo belangrijk voor hun land en voor hunnen patroon; doch wat heeft de zegepraal van de belgische revolutie gemeens met het behoud der onschendbaarheid van het bondgenootschap? Zekerlijk, het bondgenootschap heeft veel aan Belgie te danken, en het is dus verpligt een gedeelte van deszelfs grondgebied op te offeren; dit is niet twijfelachtig; de voorspellingen van *Sieur Lebeau* zullen dus zeker verwezenlijkt worden?"

— De *Emancipation* van den 20. November deelt de volgende berigten mede:

„ Den 12. dezer is de notaris *de Saegher*, van Bottelaere, op den publieken weg doodgeschoten. Men doet onderzoek naar deze misdaad; doch den 15 dezer hadden wij een dergelijk geval te betreuren. De heer *Pierre Joseph Motte*, uit de gemeente de Sars-la-Bruyère, (Henegauwen) is op dien dag, in het bosch van dat dorp, doodgeschoten, zonder dat men de beweegredenen daarvan weet.

„ Ook vindt men in Belgie wederom lijken van vermoorde of verdronken personen. Het lijk van *Pierre de Wilde* is bij Mariekerke uit de Maas gehaald; dat van *Ange Lunsome*, landman te Nosaeker, is te Gent buiten de Antwerpschepoort gevonden; dat van *Mélanie Deruck*, oud 18 jaren, achter de spinnerij van den heer *Coppens*, enz.

„ Op nieuw heeft er maandag jl. te Gent een tweegevecht plaats gehad tusschen twee officiers van het garnizoen, de luitenants *C*... en *T.*, beide van het 3de regement van linie; buiten de Kortrijkschepoort hebben zij met den degen gevochten; de eerstgenoemde is zwaar gewond geworden.

„ De fabrijkeurs van Lokeren zijn die van Gent, Brugge en Kortrijk gevolgd, om, door brieven in de dagbladen, over het stilstaan hunner fabrijken, en den ellendigen toestand der industrie te klagen.

„ Het *Journal de Namur* zegt: „ Zoo men wel onderrigte lieden mag gelooven, zoo wil Frankrijk niet de geringste voordeelen aan Belgie afstaan nopens den invoer van ijzer."

— In het *Journal d'Anvers* van den 19. Nov. leest men het volgende:

„ Een Engelsch schip, hetwelk naar Zweden voer, heeft laatstelijk in zee een schip ontmoet, hetwelk in den volsten zin het onderst boven lag en evenwel nog levende wezens bevatte. Dit schip vervoerde eene lading hout uit Finland naar Engeland, toen het door eene windvlaag omsloeg. Zeven man der ekwipaadje verdronken, vier anderen waren onder deks gevlugt. Daar verbleven die ongelukkigen vier dagen en vier nachten in het stik donker, zonder voedsel en zonder lucht. Het toeval deed hun eenen grooten ijzeren nagel en eenen grooten steen vinden. Hiermede gingen zij aan het werk om den bodem, die hun plafond geworden was, te doorboren, en het gelukte hun een balk van 14 duim en eenige planken van 3 en een halven duim dikte te doorboren. Nu heeschen zij eene noodvlag, bestaande uit een hemd op een stok, en de opening verder verwijd hebbende klommen zij naar boven. Het geluk wilde, dat er een engelsch schip op eenigen afstand voorbij kwam, waarvan de ekwipaadje hen ontdekte en opnam."

De volgende vraag wordt ter beantwoording voorgesteld:

Te Madrid heeft men een persoon opgehangen, omdat hij geroepen had: *Leve don Carlos!* Te Bilbao heeft men een man opgeknoopt, die den kreet van *leve Isabelle!* heeft aangeheven. Te Sevilie (insgelijks in Spanje) heeft men een man vermoord, die noch het een, noch het ander wilde roepen. In een land, alwaar men aldus de Koningsgezinden, de liberalen en het regte midden (*le juste-milieu*) behandelt, welk staatkundig gevoel is aldaar het voorzigtigste om aan te nemen? — Eene eerlijke belooning voor dengenen, die deze kwestie weet op te lossen.

M E N G E L W E R K.

REUSACHTIGE KASTANJE-BOOM OP DEN BERG *ETNA*.

Deze boom is voorzeker een der oudste en grootste van de geheele wereld en bekend onder den naam van *Castagno de cento cavalli* (kastanjeboom der honderd paarden). Volgens eene plaatselijke overlevering stapte Koningin *Jeanne van Arragon*, zich van Spanje naar Napels begevende, op Sicilië aan wal, om den berg Etna te bezoeken. Door een onweder overvallen, vond zij met honderd ruiters, die haar volg-

den, eene schuilplaats in de ontzaggelijke holte van dezen boom. Hoe het ook met de waarheid dezer overlevering gelegen zij, dient dezelve toch altijd om eenig denkbeeld te geven van den buitengewonen omtrek van dezen boom.

Bij den eersten aanblik zoude men vijf groote en twee kleinere stammen meenen te zien; maar daar de schors en de takken alleen aan de buitenzijde dezer stammen zijn, ziet men gemakkelijk, dat dezelve te voren één geheel vormde, hetwelk gespleten en ten gevolge van zijnen hoogen ouderdom in verschillende stukken gebarsten is. De dikste stam houdt 30 voet in den omtrek, en de gezamenlijke omvang der vijf stammen, bij den voet gemeten, houdt 163 voet. De boom is digt gebladerd en draagt eene groote menigte kleine kastanjes. Deszelfs holte is het kenmerk van zijnen ouderdom, en de diameter van dien boom is zoodanig, dat een weg, breed genoeg voor twee rijtuigen, midden door denzelven loopt. Men heeft daarin ook een huisje gebouwd voor de wachters, belast met het inzamelen en bewaren der kastanjes.

De bewoners van deze landstreek beweren, dat deze kastanjeboom de oudste van alle boomen des aardbols is. Deszelfs ouderdom belet, dat men zijne jaren met behulp der concentrieke cirkels, die de jaarlijksche wasdom der groote planten vormt, berekenen kan. Maar men mag gelooven, dat hij reeds vele duizende jaren bestaan heeft. *Adanson* zag in Senegal een *boabab*, dien hij op vijfduizend een honderd en vijftig jaren schatte, en *de Candolle* gelooft, dat het beroemde *taxodium* van Chapultopu in Mexico, houdende 117 voet in den omtrek, nog veel ouder zijn kan.

DE GROT VAN SAMOUR IN *EGYPTE*.

Het dorp El-Mahabdeh ligt iets verder dan ééne vierde mijl van de Arabische bergketen; de zee-ondiepten van deze plaats en in den omtrek zijn in vijvers veranderd, die het gansche jaar door hun water behouden. De geheele berg is zeer onvruchtbaar; langer dan een uur moesten wij denzelven aan den voet van lijnregte rotsen, die ons tot vele omwegen noodzaakten, beklauteren. Op eene verhevene effene plaats gekomen, moesten wij even zoo lang in eene noord-westelijke rigting loopen, tot dat wij aan een onregelmatig gat kwamen, dat men gelijk met den grond vindt; dit is de opening van de grot.

De steenachtige zeer harde rots, waarvan de geheele berg is zamengesteld, bevat, over het gansche gedeelte van deze bergketen, donkerbruine, kalachtige, volkomen ronde brokken steen van 20 à 60 centimeters doorsnede; die achtereenvolgend uit de oppervlakte van de rots losgelaten in vrij groot getal op den grond van holte wegen gestapeld zijn en naar even zoo veel groote kogels gelijken. Op de vlakte zijn, of op den grond verstrooid, of in min of meer groote klompen voorhanden, langwerpig vierkante doorschijnende kristallen, volkomen gelijkende naar IJslandsche Spaath, hebbende even als deze eene dubbele straalbuiging, welke Spaath door de zonnestralen als duizenden vuren glinsteren. Naarmate men zich van de rivier verwijdert, wordt de hoeveelheid van deze kristallen grooter.

Niets kenteekent den ingang van de grot van Samour, dien eenige steenen zouden kunnen verstoppen, en alleen door de handen der natuur in het hart van den berg gegraven is. De opening, die men op de rots aantreft, zal ongeveer 3 meters vertikale diepte hebben. Na op den bodem van deze soort van put gekomen te zijn, bevindt men zich in eene natuurlijke spelonk, welke eenen doolhof van vertrekken en meestal lage gangen bevat, die zich in alle rigtingen en op alle hoogten doorsnijden. Om dieper door te dringen, dient men zich van zijne kleederen te ontdoen, om niet aan eenige rotspunt te blijven haken, wanneer men met moeite van den eenen gang in den anderen glijdt, steeds op den buik voortkruipende. Aldus doorkruist men eene reeks van onregelmatige, grootere of kleinere, hoogere of lagere vertrekken, gescheiden door muren van dropsteen, van deszelfs soort als die van de grot Antiparos. Eertijds schitterende, is deze dropsteen nu bedekt door eene laag van vetachtig en blinkend roet, welke alleen reeds zoude kunnen doen denken, dat er in deze grot een aanzienlijke brand had gewoed, zoo het opeengestapelde en verkalkte gebeente, alsmede de rooklucht, welke men daar nog inademt, en welke zich vereenigt met de pestlucht, door duizende vleermuizen veroorzaakt, welke dit akelig verblijf bewonen, hiervan niet een overtuigend bewijs waren.

De overlevering des lands, in overeenstemming met deze kenmerken, laat geen twijfel over, dat de grot van Samour in brand gestoken is; hetzij dat zulks door onvoorzigtigheid of kwaadwilligheid hebbe plaats gehad, zeker is het, dat dezelve gedurende verscheidene jaren langzaam heeft voortgebrand. Het is ten gevolge van dezen brand, dat men ten huidigen dage in dezen uitgestrekten grafkelder doordringen kan, en een nieuwe brand ware er noodig, om nog verder te kunnen gaan; want na een vierde uurs gevorderd te zijn, ziet men de verbrande beenderen opgevolgd door half verteerde overblijfselen van mummiën, welke hoe verder men gaat, langs hoe beter behouden zijn.

Deze door het vuur verteerde overblijfselen, deze verkalkte lijken, welke twee voeten tot stof verteerden, of welke in eene bogt van de rots hangende op uw hoofd hunne ontvleeschte ledematen of de flarden hunner doodkleederen laten vallen, dit alles levert een droevig en zonderling schouwspel op. Men wordt door eene soort van schrik bevangen, wanneer men de vlam der toorts, die met harst besmeerde linnens ziet naderen; wanneer men nadenkt, dat eene enkele vonk toereikende zoude zijn, om terstond eenen nieuwen brand te ontsteken, waarvan de onvoorzigtige bewerker onmisbaar het slagtoffer zoude worden; en vervolgens wanneer men, op het einde van eene nauwe gaanderij, welke geenen uitgang heeft, de lijken ontmoet van eenige ongelukkigen, welke de hebzucht of misschien de behoefte genoodzaakt hebben eene toevlugt in dit droevig oord te zoeken, en die, hunnen weg niet weer kunnende vinden, aldaar van honger en wanhoop omgekomen zijn. Het denkbeeld van de duizend omwegen, die men omgeloopen is en waarin men zelf had kunnen verdwalen, vereenigt zich dan met de gedachte aan eenen verschrikkelijken dood, en alsdan schijnt het of deze akelige gewelven in hunne geheele zwaarte op u drukken en u van het leven dreigen af te scheiden, en deze bedruktheid houdt niet op, dan wanneer men van verre aan den ingang der grot de eerste zonnestralen ziet verschijnen.

Men vindt te Samour bijna geene andere mummiën, dan die van menschen en krokodillen; men heeft er echter ook eenige andere, alsmede beenderen van verschillende dieren, waaronder de heer *Cuvier* de wervelbeenderen van haaijen ontdekt heeft, zonder dat het mogelijk geweest zij uit te vinden, noch op welk tijdstip, noch door welke reeks van omstandigheden de overblijfselen van dezen gedrochtelijken visch zich in deze grot hebben kunnen bevinden, welke op meer dan 100 uren afstands van de Middellandsche Zee gelegen is.

De menschelijke mummiën liggen regelmatig bij beddingen kruiselings over elkander opeengestapeld. Allen zijn zorgvuldiglijk in linnens en zwachtels gehuld, maar zonder schilderwerk noch doodkist. Sommige hebben kleine gouden blaadjes op het voorhoofd, de borst, handen en voeten geplakt.

Wat de krokodillen betreft, deze zijn van de grootste soort; men vindt er die tien meters lang zijn, insgelijks gewikkeld ieder in eene zoo groote hoeveelheid linnens, dat men er verscheidene vaartuigen mede zoude kunnen beladen; terwijl die, welke slechts van 30 tot 50 centimeters lang zijn, ten getale van 20 in kleine langwerpige van bladen en palmtakken gevormde balen ingepakt zijn; eindelijk bevatten ook nog der-gelijke balen de allerkleinste en zelfs krokodil-eijeren, welke door eene soort van hars tot eene massa gebragt en vermengd zijn met dadelpitten, onbekende vruchten, vijgenbladeren, slangen van alle grootte, kikvorschen, hagedissen en eindelijk zwaluwen, ten minste in een even groot getal als er eijeren zijn.

Het getal dezer mummiën is onberekenbaar; de vertrekken zijn er mede opgevuld, en het is niet dan met de meeste moeite, dat men door de nauwe ruimte gaan kan, welke er nog tusschen het gewelf en die groote stapels van lijken is, die ten laatste den doortogt geheel beletten. Men zoude zonder gevaar van overdrijving het getal der mummiën, welke men zien kan, op eenige honderd duizenden berekenen kunnen, en er moeten er veel in verteerd zijn bij den brand, die in de grot eenmaal heeft gewoed, van welken brand nog niets ons de grenzing kan doen vermoeden. Dat gedeelte, hetwelk men heden met moeite kan doorwandelen, zal een half uur diepte hebben.

LETTERKUNDIG BERIGT.

DEUGD en GODSDIENSTZIN, of Tafereelen uit de Geschiedenis en uit het leven van bijzondere personen, door J. ANDRIESSEN, schrijver van het Beknopt Overzigt van *Polen*. Te 's Gravenhage bij A. KLOOTS, 1838, met eene gelithographieerde plaat.

De schrijver levert in dezen bundel tien verhalen of tafereelen, welke met genoegen zullen gelezen worden, als zijnde meestal van eenen geschiedkundigen aard, in eenen goeden stijl geschreven en hebbende eene godsdienstige of zedelijke strekking. — Het 1ste stuk. *Sabinus* en *Eponia*, een tafereel van huwelijks-liefde, is getrokken uit de Romeinsche geschiedenis, tijdens het Keizerrijk onder de regering van *Vespasianus*; 2o. *Het geroofde en teruggevondene kind*, een verhaal uit den 30jarigen oorlog, waarin de trouw van eenen hond tot de ontdekking van een geroofd kind leidt; 3o *De schuldbekentenis; een dramatisch tafereel*, waarvan de eerlijkheid eens Joods, de hoofdhandeling uitmaakt; 4o *De Christen en de Mahomedaan*, een puikverhaal, waaraan wij met het volste vertrouwen, zonder vrees van tegengesproken te worden, den eerkrans van dezen bundel toewijden. De zegepraal der Christelijke wijsbegeerte, wordt hierin onder de aangenaamste vormen, heerlijk door de eenvoudigheid der handeling, doch schitterend in stijl en voordragt, wegslepend geschetst. 5o *Scipio en Allucius*, of *de grootmoedige onthouding*, een niet minder bevallig tafereel uit den 2den Punischen oorlog; 6o. *Albrecht Beiling*, een tafereel uit de Vaderlandsche geschiedenis; 7o. *De kluizenaar* of *de leiding der Voorzienigheid*; 8o. *Socrates van Athene*, kort voor deszelfs dood; 9o *Vincent de Paula* of *de edelmoedige menschenvriend*, en eindelijk 10o. *Het beleg van Haarlem in 1572 en 1573*.

Om eene proeve van des schrijvers stijl en voordragt te geven, nemen wij de inleiding over van het laatste stuk:

„ Wanneer de Noord-Nederlander met eerbied op zijne groote vaderen staart, wanneer hij hunnen onwrikbaren moed en hunne volhardende standvastigheid roemt, om daardoor den tijdgenoot te bezielen en tot navolging van hun eerbiedwaardig voorbeeld op te wekken, dan staan gewis de helden uit den tachtigjarigen worstelstrijd tegen Spanje hem in de eerste en voornaamste plaats voor den geest, dan herinnert hij zich, met weemoedigen eerbied, wat de vaderen hebben gedaan, geleden en opgeofferd, om het dierbare kleinood, de vrijheid van godsdienst en geweten, te bevechten, — dan ziet hij de schimmen van hen, die, in dien bloedigen kampstrijd, goed en bloed en leven voor de goede zaak veil hadden, voor zijne oogen verrijzen, — dan hoort hij uit hunne stille graven de ernstige roepstem: „ kinderen! naneven! behoudt, wat „ wij verwierven; laat u geen lijden te zwaar, geene opoffering te „ groot schijnen, om uwe vrijheid en onafhankelijkheid te handhaven; „ schaart u om den naneef van onzen edelen WILLEM, die, met God, „ het vaderland gered heeft, die de zeven pijlen aan elkander snoerde, „ en wiens bloed voor Nederland vloeide!" — En dan staart de welgezinde Nederlander van onze dagen, wien vorst en vaderland, vaderland en vorst onafscheidelijk zijn, die tegen den eersten WILLEM der zestiende eeuw, met vrijmoedigheid en waarheid, eenen anderen eersten WILLEM der negentiende eeuw kan over stellen, — dan staart de vaderlandlievende Nederlander, — die eenen WILLEM VAN ORANJE, eenen VAN SPEYK, eenen CHASSÉ, eenen KOOPMAN, en zoo vele andere groote mannen, onder zijne tijd- en landgenooten magt tellen, — met eerbiedige bewondering, ook op die steden, welke zich in dien hagchelijken kampstrijd inzonderheid onderscheidden, die, — of den vijand kloekmoedig het hoofd boden en zich door een eindelijk ontzet mogten verblijden, — of als toonbeelden van onwrikbaren moed en volharding aan den eenen, en als stiftoffers van spaansche ontrouw en wreedaardige dwingelandij aan den anderen kant, in de geschiedenis bekend staan, op Alkmaar en Leijden, — op Zutphen, Naarden en Haarlem.

„ En het is de laatstgenoemde stad, — de stad, waarin eenmaal eens LAURENS JANSZOON KOSTER omwandelde, waarin eens KENAU SIMON HASSELAAR ademde, die thans inzonderheid onze aandacht trekt, en welker beleg wij ons in eenige trekken willen herinneren."

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM den 20. November 1838.

pCt.			Gebl.
	NEDERLANDEN.		
$2\frac{1}{2}$	Werk. Schuld	$48\frac{3}{4}$ à $49\frac{1}{16}$	$48\frac{15}{16}$
5	Dito . dito	93 à $93\frac{1}{2}$	$93\frac{1}{4}$
	Rest. Uitg. do.	$1\frac{1}{8}$ à $1\frac{1}{4}$	$1\frac{3}{16}$
	Kansbilletten	$21\frac{3}{4}$ à $22\frac{1}{4}$	$21\frac{7}{8}$
$4\frac{1}{2}$	Amort. Sijnd.	$86\frac{3}{4}$ à $87\frac{1}{4}$	$87\frac{1}{8}$
$3\frac{1}{2}$	Dito . dito.	$69\frac{3}{4}$ à $70\frac{1}{4}$	70
5	Oorlogslasten	100 à 100	
6	Negot. 1831	$102\frac{3}{4}$ à	
6	Schatk.-Bilj.	$101\frac{3}{4}$ à $102\frac{1}{4}$	102
$4\frac{1}{2}$	Hand.-Maats.	$94\frac{1}{2}$ à $94\frac{3}{4}$	
	FRANKRIJK.		
3	Ins. op 't Grb.	$74\frac{1}{2}$ à 75	$74\frac{7}{8}$
	RUSLAND		
5	Ob. *H. & Co.*	$100\frac{3}{4}$ à $101\frac{1}{4}$	101
5	do, 1828-1829	à	
5	Cert. Ins. 1831	$91\frac{1}{2}$ à 92	$91\frac{3}{4}$
5	Ins. op 't Grb.	$64\frac{3}{4}$ à $65\frac{1}{4}$	$65\frac{1}{8}$
6	Certific. dito.	à	
5	Do. te Hamb.	à	

pCt.			Gebl.
	PRUISSEN.		
5	Loten Rthlr.	96 à $96\frac{3}{4}$	$96\frac{1}{2}$
	SPANJE.		
5	Cert. te Amst.	55 à $55\frac{1}{2}$	$55\frac{1}{4}$
3	dito . dito	$35\frac{3}{4}$ à $36\frac{1}{4}$	36
	Uitg. Schuld	11 à $11\frac{1}{4}$	$11\frac{1}{8}$
5	Gdl. Lond.	$17\frac{3}{4}$ à $18\frac{1}{4}$	18
	OOSTENRIJK.		
5	Obl. *Goll & Co.*	à	
$2\frac{1}{2}$	Certificaten	à	
$2\frac{1}{2}$	Metalliek	$91\frac{3}{4}$ à $92\frac{1}{4}$	92
5	Idem	à	
	NAPELS.		
5	Cert. in Napels	85 à	
	DENEMARKEN.		
3	Neg. in Lond.	à	
	ENGELAND.		
3	Geconsolid.	$87\frac{3}{4}$ à $88\frac{1}{4}$	88
	GRIEKENLAND.		
5	Obl. te Lond.	20 à 25	

(*Na de Beurs.*) Ook heden was de handel in Fondsen over het algemeen zeer gering. Hollandsche $2\frac{1}{2}$ en 5 pCt. werden iets lager afgegeven; Sijndicaat en Kansbill. almede iets flaauwer. Stellen Uitgeloten Kansbill. waren tot *f* 4700 verhandeld en bleven voor dien prijs gezocht. Voorts besteedde men voor Uitgel. Kansbill. van 1836 *f* 411, 1837 *f* 380, 1838, *f* 355, 1842 *f* 270, 1845 *f* 220 en voor 1849 werd *f* 186 geboden en *f* 190 geëischt. Russische en Duitsche prijshoudend. Spaansche 5 pCt. Perpet. zijn $\frac{5}{8}$ pCt. gedaald, op de lagere koersen van Antwerpen. De overige Spaansche Fondsen almede iets flapper. Brazil. en Columb. zonder verandering. Grieksche meer aangeboden.

Het Geld blijft op Beleening en Prolongatie $2\frac{1}{4}$ à $2\frac{1}{2}$ pCt.

ADVERTENTIEN.

Voor het Rijk.

(2308) *AMORTISATIE-SYNDICAAT.*

Administratie der Domeinen.

VERPACHTING van het PONT- en SCHUITEN-VEER,

over de Rivier de Linge, te Leerdam.

, Op Maandag den 25. November 1833, zal te Leerdam, ten huize van *C. Wiggelikhuizen*, en ten overstaan van het Hoofd des Plaatselijken Bestuurs aldaar, van wege de Domeinen van het Rijk en de Vrouwe van Asperen, in het openbaar worden verpacht:

HET PONT- en SCHUITEN-VEER, over de Rivier de Linge, tusschen Leerdam en Asperen, en zulks voor een tijdvak van 10 jaren, ingaande met den 1. December 1833.

De Pachter zal het *Veerhuis*, staande te Leerdam, voor een gelijken termijn in Pacht kunnen nemen, op den voet als bij de condities is bepaald, welke voor een ieder ter lezing liggen bij den Ondergeteekende; in het evengemelde Veerhuis, en bij *C. Wiggelikhuizen* voornoemd, door wien, des begeerd wordende, aan de gegadigden de noodige aanwijzing zal worden gedaan.

De Agent van het Domein te Utrecht,
VAN DOORN.

(2309) *,* Getrouwd:

T. W. VAN OUDHEUSDEN, van Woerden,
Utrecht en
21. November 1833. M. H. KAMPERDIJK.

Familie, vrienden en bekenden, zoo binnen als buiten de stad, gelieven deze als bijzondere kennisgeving te houden.

(2310) *,* Heden verloste voorspoedig van eene welgeschapene *DOCHTER* Vrouwe J. J. BRESEMANN, geboren DE FREIJTAG.
Renswoude den 17. November 1833.

(2311) *,* Heden verloste door Gods goedheid van eene welgeschapene *DOCHTER* WILHELMINE LUCIA VAN VLISSINGEN, veelgeliefde Echtgenoot van
P. E. THUERÉ.
Utrecht den 20. November 1833.

(2312) *,* Op den 17den November 1833 overleed binnen Utrecht, in den ouderdom van bijna 69 jaren, de Wel Ed. Geb. Heer Mr. JAN VAN VOORST, voormalig Lid van de Regtbank van Eersten Aanleg aldaar.

(2313) THÉATRE FRANÇAIS D'UTRECHT.

, La Troupe du Théâtre Français d'Amsterdam, sous la direction de Mr. VAUTRIN, donnera pour la 1ere Représentation, Lundi 25. Novembre 1833: LES ENFANS D'EDOUARD, Drame en trois actes et en vers de Mr. *Casimir Delavigne*. Suivi de la 1ere Représentation de: LE COMEDIEN ET LE ROI DE PRUSSE, Vaudeville en 1 acte de Mrs. *L'hérie* et *Brunswik*. — A cause de la longeur des pièces on commencera à six heures très précises.

(2314) *,* Men zal op *Morgen* Zaturdag den 23. November 1833, des namiddags ten vijf ure precies, aan het Kantoor van Publieke Verkoopingen der Notarissen te Utrecht, veilen en aan de genoegbiedenden verkoopen: — No. 1. Eene zeer moderne nieuw gebouwde HUIZINGE, staande en gelegen binnen Utrecht, achter den Wal, bij de Walsteeg, benevens eene WONING, daaronder gelegen, Wijk E, No. 487. — No. 2. Eene HUIZINGE, gelegen binnen Utrecht, achter den Wal, naast het voorgaande perceel, Wijk E, No. 488 A. — No. 3. Drie HUIZEN, gelegen naast den anderen, binnen Utrecht, aan het einde der Walsteeg, Wijk E, Nos. 488, 488 B, en 489. — No. 4 Vier nieuw gebouwde WONINGEN, gelegen binnen Utrecht, naast den anderen, in eene Poort, in de Walsteeg, Wijk E, No. 488 C, D, E en F. — No. 5. Eene HUIZINGE, gelegen binnen Utrecht, in eene Poort, in de Walsteeg, Wijk E, No. 486. — Zullende deze percelen eerst ieder afzonderlijk en daarna in massa worden geveild.

Breeder bij aangeslagene biljetten, en nadere onderrigting te bekomen ten Kantore van den Notaris M. WIGMAN, binnen Utrecht.

(2315) *,* Op *Morgen* Zaturdag den 23. November 1833, des namiddags ten 4 ure precies, zullen aan het Bureau van Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter, binnen Utrecht, publiek worden geveild en verkocht de navolgende ONROERENDE GOEDEREN, allen gelegen te Utrecht, te weten:

No. 1. Een Huis, Erve en Grond, staande en gelegen aan de Zuidzijde van de Neude, alwaar *de Zwaan* uithangt, Wijk G, No. 109. — Verhuurd tot 1o. Mei 1839.

No. 2. Een Tuin met een Steenen Huisje, daarop staande, gelegen op den Berm, beneden den Stads Wal, over het Sterrebosch, Wijk B, No. 920. — Dadelijk te aanvaarden.

No. 3. Een Huis, Erve en Stal, met daar achter gelegen Grond, staande en gelegen buiten de Tolsteegpoort, aan de Westzijde van den Vaartschen Rijn, Wijk K, No. 177. — Verhuurd tot 1o. Mei 1834.

No. 4. Een Huis, Erve en Grond met Stal, gelegen als voren, naast het vorige perceel, Wijk K, No. 178. — Verhuurd tot 1o. Mei 1834.

No. 5. Twee Kameren of Woningen, gelegen als voren, naast elkander, ter zijde en tegen aan de percelen, vermeld onder Nos. 3 en 4, in den doorgang of gemeene steeg, Wijk K, Nos. 179 en 180. — Dadelijk te aanvaarden.

Breeder bij Biljetten, en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris CLEMENT LENS, residerende binnen Utrecht, tot den verkoop der percelen, beschreven onder Nos. 1 en 2, benoemd bij Vonnis van de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, van den 7. October jongstleden.

(2316) *,* Men zal op *Morgen* Zaturdag den 23. November 1833, des namiddags ten vijf ure, aan het Kantoor der Publieke Verkoopingen, achter Sint Pieter, te Utrecht, in het openbaar veilen en aan de meestbiedenden verkoopen:

No. 1. Eene HUIZINGE, ERF en GROND, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Noordzijde van den Steenweg, Wijk D, Numero 430.

No. 2. Eene HUIZINGE, ERF en GROND, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Oostzijde van de Oude Gracht, op de Vischmarkt, Wijk F, Numero 117.

No. 3. Twee HUIZEN en GRONDEN, staande en gelegen binnen Utrecht, mede aan de Oostzijde van de Oude Gracht, op de Vischmarkt, Wijk F, Numero 120 en 121.

Breeder bij aangeslagene Biljetten en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris J. H. VAN GROOTVELD en met opzigt tot het eerste perceel, ook ten Kantore van den Procureur J. VAN TOORENENBERGEN, beide binnen Utrecht.

(2317) *,* Na bekomen autorisatie van de Edel Mogende Heeren Gedeputeerde Staten van Utrecht, zijn Pastoor en Kerkmeesteren van de R. C. Gemeente te Abcoude van voornemen op Dingsdag den 3. December 1833, des namiddags ten 3 ure, ten overstaan van den Notaris J. C. VAN DER HEIJDEN, in het Logement *de wakende Haan*, publiek aan te besteden *het bouwen van een* NIEUW PASTORIEHUIS, waarvan het Bestek van den 26 November tot den dag der aanbesteding ter lezing zal liggen in voornoemd Logement bij *Jacobus Kerkhof*, en nadere informatie te bekomen bij de Weduwe *B. Rentink*; de locale aanwijzing zal vier dagen voor de aanbesteding geschieden.

(2318) *,* J. WESSELING en H. WESSELING, Makelaars, zullen op Maandag den 25. November 1833, des namiddags ten half drie ure, te Amsterdam, in *de Witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, presenteren te verkoopen: Eene extra mooije, nieuw aangekomene partij Vuren en Greenen, Noordsche, Riga, en Dantziger Balken, en andere HOUTWAREN. Liggende in den Binnenkant en op de Wallen.

(2319) *,* Op *Maandag* den 25. *November* 1833, des voormiddags *ten 10 ure precies*, zal op het Buitengoed *Rijnauwen*, publiek worden verkocht: *EIKEN* en *KERSEN BOOMEN*, *ELSEN* en *ESSEN HAKHOUT*, mitsgaders *DROOG HOUT*.

(2320) *,* Op Maandag den 25. November 1833, des voordeens te tien ure, zal op de Ridderhofstad *Oudegein*, nabij Jutphaas, publiek worden verkocht: Eene aanzienlijke partij droog gekloofd zoo Beuken, Iepen, als Appelboomen, Brandhout in soorten, en Takkebossen, voorts Elzen Hakhout, Willige Boomen, enz. Mitsgaders eene Schuur tot afbraak.

(2321) *,* Op Zaturdag den 30. November 1833, zal aan het Bureau der Publieke Verkoopingen achter St. Pieter, worden geveild en verkocht: Eene weldoortimmerde HUIZINGE, ERVE en GROND, staande binnen Utrecht aan de Westzijde van de Lange Nieuwstraat, Wijk A, Numero 522. Zijnde voorzien van zeven zoo Boven- als Benedenkamers, Kabinetje, Meidenkamer, Kelders en Zolder, hebbende eenen vrijen uitgang in het Abraham d'Ooijsteegje. Verhuurd tot 1. Mei 1834. — Breeder bij biljetten en nader informatie te bekomen ten Kantore van den Notaris NAGTGLAS, te Utrecht.

(2322) *,* VERKOOPING ter rolle van geregtelijke uitwinningen van de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, van EEN HUIS EN ERF, gemerkt volgens de kadastrale meting Sectie F, No. 325, te IJsselstein, gemeente en kanton IJsselstein, arrondissement en provincie Utrecht, daar aan de eene zijde *Jan Raadgever* en aan de andere zijde *Steven Raasdorp* naast gelegen zijn, bewoond wordende door *Rijk Jansen*. In beslag genomen namens den Heer ONTVANGER DER DIRECTE BELASTINGEN te *IJsselstein*, (voor wien de Procureur VAN LEEUWEN in deze ageert), tegen RIJK JANSSEN, Koopman, wonende, in de Voorstraat te IJsselstein; bij Proces-Verbaal van den Deurwaarder *Klinkert* van den dertigsten Augustus 18c drie en dertig, behoorlijk geregistreerd, ten zelven dage geviseerd door de Heeren VAN DER NEUT, Commies-Griffier van het Vredegeregt, kanton IJsselstein, en FRANCO BEIJEN, Burgemeester der stad IJsselstein, aan wien kopijen zijn gelaten, — en overgeschreven bij de Hypotheken en ter Griffie den vierden September daaraanvolgende; zullende de *provisionele toewijzing, boven de opprijsstelling van tien guldens, geschieden Maandag den tweeden December* 18c *drie en dertig, voor den middag ten tien ure.*

J. J. VAN LEEUWEN, *Procureur.*

VERKOOPING IN DE BANK VAN LEENING BINNEN UTRECHT.

(2323) *,* Op Dingsdag den 17. December 1833 en volgende dagen, zal men in de Weeskerk alhier, ten overstaan van de daartoe bevoegde Autoriteiten, publiek verkoopen: Alle de PANDEN, die verstaan zijn van de maanden Augustus, September en October 1832.

Bestaande in Goud, Zilver, Juweelen, Wollen, Linnen, Koper en Tin.

NB. De Panden die verstaan zijn zullen uiterlijk op den 9. December 1833, of Maandag de week voor de verkooping moeten afgedaan of uitgelost worden, na dien tijd zullen geene Panden meer afgedaan of uitgelost kunnen worden, zoo min in de Kleine als Groote Bank.

Naar welke bepaling men zich nu en voortaan stiptelijk zal moeten gedragen. — De directie van de Bank van Leening heeft vermeend zulks ter kennisse van Belanghebbenden te moeten brengen; ten einde nadeelige gevolgen voor te komen.

(2324) *,* Men zal publiek veilen, den dag nader te bepalen, het HUIS, KOEPEL en TUIN, genaamd *VECHTLEVEN*, gelegen aan de Vecht te Maarssen, of alleen het Heerenhuis om te slopen. Zijnde inmiddels, als ook om te slopen, UIT DE HAND TE KOOP. Dingsdag en Donderdag om 12 ure te zien; te bevragen bij den Eigenaar of bij den Notaris VAN DEN HELM.

(2325) *,* UIT DE HAND TE KOOP met primo Mei een HUIS met Tuin, Grutterij en Stal voor 6 paarden, te bevragen bij den Boekhandelaar B. STOUW.

(2326) *,* De Ondergeteekende verwittigt aan zijne geëerde Begunstigers, dat zijn Depôt van de veritable EAU DE COLOGNE geplaatst is bij den Heer SOUVEREIN, Tandmeester in de Bakkersteeg, No. 363, te Utrecht.

JOSEPH ANTON FARINA,
Oudste Distelateur van Keulen.

(2327) *,* J. LEENARTS, op de Oude Gracht, tusschen de Wees- en Smeebruggen, Lett. A, No. 36, regt tegen over het Huis van *Paus Adriaan*, berigt aan zijne geëerde begunstigers, dat bij heeft aangekregen een geheel nieuw assortiment extra fijne Dames- en Kinder CASTOREN HOEDEN, keurige WINTERPETTEN, alsmede verscheiden BONT tot Kragen voor Mans-Jassen, waarvan men zich, even als van de, in zijn Magazijn ruim voorhanden zijnde, Mans Castoren-, Vilten- en Zijden WATERPROEF-HOEDEN, tegen zeer billijke prijzen bedienen kan; ook worden bij hem *Castoren* Dames-Hoeden gewasschen en naar den laatsten smaak vervormd.

(2328) *,* Den 19 November is bij het dorp Zuijlen vermist een jonge JAGTHOND, zijnde eene teef, glad van haar, wit met bruine vlakken, die denzelven terug brengt bij de Boekverkoopers J. G. VAN TERVEEN EN ZOON te Utrecht, zal een Ducaat tot belooning bekomen.

Te UTRECHT, bij L. E. BOSCH & Co.